

Kandall ó

Ariana, vas árnap 24 december 2023 - 21:02:23

Kandall ó

Ebben t ényleg biztos vagy?
Simon kidugta a fej ét a padl ót elbor ít ó dobozok k öz ül, és egy értelm q pillant ással jelezte a v álaszt. Egyetlen m ásodpercre ugyan felmer ült benne, hogy feladja az eg észet, de kiz árt, hogy ezt beismerje. B ár szavakba önteni neh éz lett volna, mi ért ragaszkodik ennyire g örcs ösen az ötlethez, úgy érezte, musz áj megcsin álnia.

Abszol út.

Te tudod.

Simon elter ült a f öld ön, a plafon feh érs ég ét b ámulta, majd a m ásik ir ányba fordulva megakadt a tekintete a csomagol ópap íron. Csak az ért is!

Nem seg íten él ink ább?

Tudod, hogy k étbalkezes vagyok.

Ezzel nem vitatkozhatok felelte Simon. B ár im ádta p árj át, ha kreat ív feladatokról van sz ó, mindenki jobban j ár, ha t ávol tartja mag át. El Qre l áttá, hogy az összes óvodai és iskola foglalkoz áson Q lesz az álland ó vend ég. Nem b ánta, s Qt, ellenkez Qleg: im ádta a gondolatot.

Egy által án hol l áttad ezt? K érlek mondd, hogy nem megint anyuk ás csoportokat b újt ál!

Ism ét egyetlen pillant ás el ég volt, hogy a f érfi eln émulsion. Simon ugyan l áttá, hogy a sz ája felfel é g örb ül, de nem lett m érges, mert tudta, hogy igaz áb ól nem nevet rajta.

De-de mondta ki az am úgy is nyilvánval ó v álaszt. És sz ép lesz. T ök életes kar ácsonyt szeretn ék!

M ár most is az.

Simon elmosolyodott. P árja mell é ült, onnan szeml élte a kartonokat, meg sem pr ób álta lebesz élni. Az egy ütt t ölt ött évek alatt tal án v égre megtanulta, hogy nem érdemes erre pazarolni az energi áit. Simon sosem volt az a nyugton ül Q fajta, folyamatosan feladatokat tal ált mag ának, ha valami k észen volt, átalak ított, ha ideje volt, tervezett. Ez akkor sem v áltozott, amikor k étf Qs csal ádból h áromf Qss é v áltak, s Qt, mintha ez m ég jobban hajtotta volna. Az elm últ h ónapokban

mindenki azzal traktálta, mennyire sugárzik, hogy a boldogság szinte körbelengi, és Q is így érezte. Pontosan ugyanezt akarta visszaadni a karácsonnyal.

Tehát ez egy és mi is lesz ez?

Kandalló.

Párja bölögtetett. Valószínűleg Q is valami ilyesmire tippelt, s Qt talán látta benne a fantáziát, Q maga azonban biztosan bele nem kezdett volna egy ilyen macerás dologba.

Tényleg nem segítész? Egy pillót az ért csak ide tudsz adni. A férfi felnevetett. A cellux ért és az olló ért nyúlt, dobozokat tartott, amíg Simon a helyükre illesztette Qket, és fél órával később elégedetten gyönyörködtek az elkészült kandallóban. Simon még egy fénycsőt is tett bele, hogy helyettesítse a tüzet, majd egy műanyag lappal fedte le, hogy illetéktelen kis kezek meg ne kaparinthassák. A hatás elbágyolt Q volt.

Akkor hozhatom a fát?

Igen.

Párja általában a karácsonyra szavazott volna, Simonnak azonban mindig koncepciója volt. Arany, ezüst, bordó, minden évben valami más. Ezúttal azonban oda sem nézve pakolta a díszeket, mintha valóban nem érdekelné az összehatás.

Semmi konkrét, betonbiztos elképzelés? kérdezte párja meglepve.

Annyi színt akarok rá, amennyi csak létezik. A gyerek ugyanis az ért van oda, ha minden össze-vissza szivárványos és csillogó.

Ki kéne kötnöm, hogy ne húzza magára, ugye?

Köré akarom rakni a babakarámot.

A férfiből kitört a nevetés. A szája elé kapta a kezét, hogy minél jobban tompítsa a hangját, és fel ne keltse a fiukat. A jókedv azonban leterítette. Átölelte Simont, vidám csókot nyomott a szájára, és magához húzta egy ölelésre.

Mindenre gondoltál, szokás szerint.

A telefon rezegni kezdett az asztalon. Simon elnémította, mint mindig, ha a fia aludt, de már annyira megszokta, hogy az első rezgésre felfigyelt.

Áthajolt párja felett, majd megnyomta a hívásfogadást, és meglepetten sólt bele.

Mi a baj?

A vonal mászik végén szipogás hallatszott.

A kiscsaj utál.

Jaj, dehogy utál! sóhajtott Simon. Adj neki egy kis időt! Mit örtént?

Linda a kupacot b ámulta a nappali k özep én. P dob ált oda mindent, m érg ében, b ár ut ólag nagyon megb ánta. Hiszen a f él d élut ánja r áment az ép ít ésre, és el kellett ismernie, gy öny ör qre siker ült.

Ör ömmel k ész ítette, biztosra vette, hogy a kisl ányak tetszeni fog, de amikor a gyerek bes ét ált a nappaliba, flegm án v éigim érte Qt és a kandall ót is, majd lesajn ál óan megsz ólalt, hogy kin Qtt m ár az ilyen h ülyes égekb Ql & az elt ört benne valamit.

Mennyi id Qt m ég? Egyszer qen gy ql öl, pedig nem én tehetek r óla, hogy &

Linda hangja elakadt. N égy h ónapja k ölt öztek össze a p árj ával, az óta élt ebben a furcsa, fesz ült éggel teli h ázban, összez árva egy gyerekkel, aki ut álta, ami ért az anyja Qt v álasztotta. Úgy érezte, nem b írja tov ább.

Bonts egy poh ár bort, b újj oda a dr ág ádhoz, és nyugodj meg!

Csak tudod & unom ezt panaszkolt ny qg ösen. Simon el Qtt megtehetette, hogy kimutassa a keser qs ég ét, hiszen évek óta a legjobb bar átja volt. Ak árh ányzor v égre kezd ünk kij önni, t ölt egy-k ét napot az apj ával, és visszaker ül ünk a start mez Qre. Nem b írom.

Dehogynem! Er Qs csaj vagy!

Linda elmosolyodott. Meghallotta maga m ög ött a l épteket, és úgy d önt ött, elk ösz ön. Élete szerelme rem élhet Qleg k épes lesz összemozakozni a darabjaira hullott önbizalm át, ahogy m áskor is. Ki tudja, h ányadszorra, és mennyiszor m ég.

K ösz ön öm, hogy meghallgatt ál. Üdv özl öm a csal ádot!

B ármikor. És átadom. J ó éjt!

Simon elgondolkodva meredt maga el é. P árja ölel és ébe d Qlt, azon merengett, hogy b ár neki is megvannak a maga harcai, legal ább csal ádon bel ül nincs sz éth úz ás. A k ülvil ággal b ármikor megbirk ózik, de ha bel ülrl Ql j önne a folyamatos t ámad ás, tal án Q is fel akarn á adni.

Rendben lesznek s úgta a f ül ébe a p árja, és Q b ólintott.

Igen. Rendben lesznek.

Halk neszre figyeltek fel. Nem eg észen így k épzelt ék, de amikor h átrapillantva megl átt ák a fiuk csod álkoz ó arc át, m ár nem sz ám ított. Kit érdekel, hogy a meglepet és nem h úzta reggelig?

Egy m ásik h ázban szint én nem a nap sugarai ébresztett ék a csal ádot. Linda nyugtalanul ült fel az ágyban, figyelve a nappalib ól kisz qr Qd Q zajra.

Valaki j árkal.

Linda azzal a lendülettel kint volt az ágyból, és párjával a nyomában megindult a második helyiségbe, hogy aztán a földbe gyökerezzen a lába az ajtóban. Erre a látványra nem számított.

Mit mondasz?

A lány felpattant, sebtében a háta mögé tolta az egyik kartondobozt, aztán rájött, hogy úgyis lebukott, és maga mellé engedte a karját.

En csak & Olyan szép volt, miért szedted szét?

Linda a kislány lekonyuló ajkát figyelte, teljes döbbenettel. Mire felkeltek, szinte teljesen összeragasztotta a szanaszét szedett papírkandallót, bárszt étikailag megkérdőjelezhet a látványt nyújtott.

Azt mondtad, nem tetszik.

De tetszett!

Linda mély levegőt vett. Ha felnőttel lett volna dolga, most kérdőre vonja, de egy kilenc éves gyerekkel nem tehetné. Elfogadta, hogy nem lesz könnyű belopnia magát a szívébe, és ebből az apróságból jött rá, hogy voltak épp jó úton jár. Kettőt el Qre, egyet hátra, de akkor is megindultak az úton. Szótlanul ült le a lány mellé és nyúlt a ragasztóért.

Segítesz? kérdezte, és a választ meg sem várva, nekikezdett, hogy újra összerakja a kandallójukat. Ahogy az életüket is össze fogja.